

рѣшеніе отъ Едуарда донесе го въ градътъ единъ отъ най знаменитыѣ Англійскыѣ юнацы, Волтеръ Моно.

Всичкы граждане като чухъ жестокийтъ отговоръ Едуардовъ потънѣхъ въ голѣмъ скръбъ, и стояхъ усърнѣли и въ мълчаніе; защото явно че отъ всичкы граждане на Кале никой несклоняваше да прѣдаде животътъ си и да ся жъртвува своеволно. — Най послѣ Евстатій Шампіеръ като възлѣзе на високо мѣсто прѣдъ събраніето говори на съгражданыѣ си така:

“Пріатели и съграждане!
Или трѣба да ся покоримъ на условіата отъ жестокийтъ и гнѣвныйтъ нашъ побѣдитель, или да прѣдадемъ чадата си, женыѣ си и дщериѣ си на буйството на войницыѣ му. Познаваме добръ що разбира мъчительтъ съ милостивыѣ си приношенія, и разбира ся че нито ще насыти отмыщеніето си. Ище да ны направи повинны, иска да ны направи достойны за помилованіе, ище найпослѣ да ни поклонимъ животътъ, съ условіе да не съхранимъ